

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114202473
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5114202473.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35 787 783, so sídlom v Bratislave, ul. Panenská č. 7, v zastúpení JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom advokátskej kancelárie v Bratislave, ul. Ventúrska č. 16, proti odporcovi: L. Y., nar. X.X.XXXX, bytom O. XXXX/X, Z., o zaplatenie 977,75 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 14C/116/2014-50 zo dňa 5.2.2015 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 14C/116/2014-74 zo dňa 27.10.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku, v ktorom okresný súd návrh navrhovateľa na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 977,75 eur nad rozsah 5,75% ročne od 4.4.2013 do zaplatenia zamietol a p o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania.

Ďalších výrokov rozsudku sa krajský súd n e d o t ý k a .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 977,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 4.4.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 58,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 142,78 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Dopĺňacím rozsudkom (na č.l. 74 spisu) súd zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 977,75 eur nad rozsah 5,75% ročne od 4.4.2013 do zaplatenia.

Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že dňa 30.4.2012 uzatvorili účastníci zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej navrhovateľ poskytol úver odporcovi vo výške 1.249,80 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v zmluve. Odporca sa zaviazal úver vrátiť v splátkach po 106,59 eur, v počte splátok 15 a v celkovej sume 1.598,85 eur, pritom splatnosť prvej splátky nastala 15.5.2012. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru 3.4.2013.

Okresný súd vyhovel návrhu navrhovateľa čiastočne, odporcu zaviazal mu zaplatiť 977,75 eur s úrokom z omeškania 5,75% ročne od 4.4.2013 do zaplatenia. V rámci istiny priznal súd zvyšok dlžnej úverovej istiny v celkovej sume 783,55 eur, dlžné úroky z úveru v sume 194,20 eur a úroky z omeškania vo výške 5,75 % ročne z celkovej sumy istiny 977,75 eur od 4.4.2013 do zaplatenia. Právo navrhovateľa na úrok z omeškania okresný súd vyvodil z ustanovenia § 369 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka v spojení

s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Nestotožnil sa súd s názorom navrhovateľa o aplikovateľnosti § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. na daný prípad, podľa ktorého ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013. Súd poukázal na to, že sice samotná zmluva bola uzavretá pred 31.1.2013, avšak nároky z nej vznikli a mali vzniknúť (splatnosť splátok) až po 1.2.2013. Znamená to, že úroky z omeškania po odstúpení od zmluvy (odstúpením zmluva zanikla) sa nemohli spravovať predchádzajúcou právnou úpravou, hoc zmluva o úvere a záväzkový vzťah vznikli pred 31.1.2013. Súd zdôraznil, že veriteľ, ak chcel požadovať celé plnenie splatné aj po 4.4.2013, musel od zmluvy odstúpiť, inak nemal z akého dôvodu právo požadovať takéto úroky. Obchodný zákonník pre prípad ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok, alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, ustanovil právo veriteľa od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Preto uplatnenie tzv. defaultu, či predčasného splatenia nie je ani iné zmluvné dojednanie či predčasná splatnosť plnenia poskytnutého v splátkach, veriteľ totiž požičal peňažné prostriedky, ktoré sa mali vrátiť v presne dohodnutej dobe, nemohlo sa jednať o dohodu splatnosti dlhu v splátkach, pretože dlh nie je totožný so záväzkom a dlh vzniká až omeškaním so splnením záväzku. Uvedené úvahy viedli okresný súd k zamietnutiu návrhu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 977,75 eur nad rozsah 5,75% ročne od 4.4.2013 do zaplatenia.

Otázku náhrady trov konania okresný súd riešil podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal navrhovateľovi od odporcu náhradu trov titulom zaplateného súdneho poplatku v sume 58,50 eur a titulom trov právneho zastúpenia vo výške 142,78 eur (za 2 úkony právnej pomoci - príprava a prevzatie veci dňa 2.1.2014, podanie žaloby 13.1.2014, vo výške 51,45 eur za jeden úkon podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. s prislúchajúcou náhradou paušálnych nákladov vo výške 8,04 eur ku každému úkonu a náhradou DPH vo výške 20 % (23,80 eur) z odmeny a paušálnych náhrad). Postupujúc podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaviazal súd odporcu nahradiť trovy konania navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ, jeho odvolanie smeruje do výroku, v ktorom okresný súd jeho návrh o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 977,75 eur nad rozsah 5,75 % ročne od 4.4.2013 do zaplatenia, zamietol. V tomto odvolaní napadnutom výroku žiadal zrušiť rozsudok okresného súdu a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Odvolateľ vytýkal súdu nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Považoval postup súdu spočívajúci vo vydaní dopĺňacieho rozsudku za nesprávny a napadnuté rozhodnutie za zmatečné. Bol názoru, že o tomto nároku už okresný súd rozhodol meritórnym rozsudkom č.k. 14C/116/2014-20 dňa 5.2.2015, ktorým jeho návrh v dielčej časti zamietol, do tejto časti podal odvolanie, o tomto odvolaní podľa neho stále prebieha odvolacie konanie, o ktorom doposiaľ rozhodnuté nebolo.

V pôvodnej odvolacej argumentácii, uplatnenej v rámci odvolania proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 14C/116/2014-50 zo dňa 5.2.2015 nesúhlasil s názorom súdu, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je potrebné hodnotiť podľa obsahu ako odstúpenie od úverovej zmluvy aj napriek tomu, že predmetná listina nie je odstúpením, ale oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru na základe ktorej on oznámil odporcovi, že nastala zročenosť poslednej dohodnutej mesačnej splátky úveru. On nikdy od predmetnej úverovej zmluvy neodstúpil, nemal ani dôvod ani úmysel prejavovať svoju vôľu, zvolil si iný zmluvne dohodnutý spôsob ukončenia zmluvného vzťahu, a to, vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá v zmysle právne platnej úpravy, ako aj dohodnutých zmluvných ustanovení nemala za následok zrušenie úverovej zmluvy od počiatku.

Svoj nárok na úroky z omeškania z istiny 977,75 eur presahujúce výšku 5,75% ročne od 4.4.2013 do zaplatenia odvolateľ vyargumentoval ustanovením § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, podľa označenej právnej úpravy ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013. Odvolateľ poukazuje aj na § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná ku prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Vychádzajúc z uvádzanej právnej úpravy odvolateľ bol názoru, že má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75% ročne od 4.4.2013 do zaplatenia a nie vo výške 5,75% ročne ako mu to priznal súd v napadnutom rozhodnutí.

Odporca písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nepredložil.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) potvrdil rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku (zamietnutie návrhu navrhovateľa vo zvyšku) pre vecnú správnosť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľa za nedôvodné.

Prioritne odvolací súd považuje za potrebné ozrejmiť vydanie dopĺňacieho rozsudku okresným súdom (pod č. k. 14C/116/2014-74 zo dňa 27.10.2015), ktorý konal tak v zmysle pokynov odvolacieho súdu po zistení, že okresný súd nerozhodol o celom predmete konania a bolo nevyhnutné uvedenú nedôslednosť podľa § 166 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu k zostávajúcej časti predmetu konania odstrániť. Práve zostávajúca časť predmetu konania sa dotýkala časti návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáha zaplataenia úrokov z omeškania zo sumy 977,75 eur nad rozsah 5,75% ročne od 4.4.2013 do zaplataenia.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi dňa 30.4.2012, ako aj ďalšia skutočnosť, že podľa uvedenej zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 1.249 eur, odporca sa zaviazal úver vrátiť v splátkach po 106,59 eur (v 15 splátkach) v celkovej sume 1.598,85 eur, zo splatnosťou prvej splátky 15.5.2012 a s výškou úrokovej sadzby 39%, RPMN 46,78%, priemerná RPMN 45,23%. Bolo nesporné, že v prospech predajcu tovaru bola odfinancovaná suma 1.249,80 eur a odporca uhradil dve splátky po 318,77 eur dňa 31.8.2012 a 11.11.2013, celkom sumu 635,54 eur.

Podaným návrhom sa navrhovateľ domáha od odporcu zaplataenia: 1/ 783,55 eur - ide o zvyšok úverovej dlžnej istiny, 2/ zaplataenia 194,20 eur - dlžné úroky z úveru, 3/ úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 39% ročne zo sumy 783,55 eur od 4.4.2013 až do zaplataenia, 4/ úroky z omeškania 8,75% ročne zo sumy 977,75 eur.

Odvolateľ jednoznačne vymedzil, že odvolanie podáva voči zamietnutiu jeho návrhu vo zvyšku, konkrétne o úroky z omeškania presahujúce rozsah 5,75% ročne zo sumy 977,75 eur, keď zotrval na tom, že má nárok na úrok z omeškania z označenej istiny v rozsahu 8,75% ročne a nie v rozsahu 5,75% ročne ako to prisúdil okresný súd.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne uzavrel okresný súd odvolateľom namietanú otázku.

Krajský súd poukazuje na obsahové vymedzenie návrhu na začatie konania navrhovateľom, ktorý nárok na úrok z omeškania si uplatňuje z istiny 977,75 eur od 4.4.2013, sám navrhovateľ uvedený nárok dátumovo vymedzil od 4.4.2013, kedy sa dostal odporca voči nemu do omeškania. Nárok na úrok z omeškania navrhovateľovi vznikol jednoznačne od 4.4.2013, v tej dobe prináležali úroky z omeškania vo výške ako to uzavrel okresný súd. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z.z. ku dňu splatnosti celého dlhu (splatnosť dlhu v súdnej veci nastala 3.4.2013 - ide o dátum, kedy v dôsledku ukončenia zmluvného vzťahu navrhovateľ získal právo na zaplataenie dlhu od odporcu naraz) je výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych (a nie 8 percentuálnych) bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa názoru krajského súdu úkon navrhovateľa adresovaný dlžníkovi „oznámenie o mimoriadnej splatnosti dlhu „ treba hodnotiť podľa obsahu ako odstúpenie od zmluvy s právnym dopadom zrušenia úverovej zmluvy od začiatku. Nárok na úroky z omeškania navrhovateľovi od odporcu tak vznikol až od 4.4.2013 teda v dobe kedy právny predpis (§ 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.) výšku úrokov z omeškania stanovil o 5 percentuálnych bodov vyššiu ako základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Za tejto situácie potom aplikácia ustanovenia § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku 31.1.2013 v otázke výšky úrokov z omeškania v rozsahu tak, ako navrhovateľ požaduje je vylúčená.

Aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania krajský súd konštatuje vecnú správnosť rozhodnutia okresného súdu.

Odvolaním nenapadnutej časti rozsudku sa krajský súd nedotýkal.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkom (žiadnemu z nich) nebolo priznané právo na náhradu trov odvolacieho konania. Navrhovateľ v odvolacom konaní úspešný nebol, mal by preto povinnosť nahradiť odporcovi (úspešná procesná strana v odvolacom konaní) trovy, tento procesne úspešný účastník si však trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplývalo, že by mu boli vznikli trovy v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .